

QVICKSTJERT, m. 2. Se *Sädesärta*.
QVICKTIONDE, m. sing. Tionde af ladugården. Kallas äfv. Afvelstionde.
QVICKVATTEN, n. 3. Salpetersyrad qvicksilfveroxid.
QVIDA, v. n. 2. (Impf. *Qvidde* och *Qved*. Sup. *Qvidit*, mindre brukligt) Jemra sig med svaga, klagande läten. *Sucka* och *q*.
QVIDAN, f. sing. indef. eller
QVIDANDE, n. 4. Sakta jemrande.
QVIDBONDE, m. 3. pl. — bönder. Se *Vindspole*.
QVIDDA, f. 1. Ett slags liten insjöfisk, som endast duger till bete på abborkrokar.
QVIDFÅGEL, m. 2. pl. — fåglar. Se *Ormvråk*.
QVIETISM, -- i'ssm, m. sing. (af lat. *Quietus*, lugn) Läran, att köttets dödande och själens fullkomliga överksamhet och öfverlåtelse åt Gud är det mål, hvartill en kristen bör sträfva.
QVIETIST, -- i'sst, m. 3. Anhängare af qvietismen.
QVIGA, f. 1. Ung ko.
QVIGKALF, m. 2. pl. — *kalfvar*. Kalf af honkön.
QVILLRA, v. n. 1. (om fågelungar) Pipa smått, — *Qvillrande*, n. 4.
QVINLIG, a. 2. 1) Som tillhör eller har afseende på qvinnokönet. *Q-a arfvingar*. *Q-a könet*. *Q-a göromål*. — 2) Som vanligen utmärker, passar, kläder en qvinna. *Q. dygd, blygsamhet, godhet*. — 3) Till karakter liknande en qvinna; veklig; käringaktig. *En q. karl*. *Q. karakter*. — 4) (anat.) *Q-a delar*, se *Blygd*, 2. — 5) (pros.) *Q-t rim*, då tvenne slutstavfvelser rimma mot hvarandra. — Skrifves äfv. *Qvinnlig*.
QVINLIGHET, f. 3. 1) Qvinlig karakter, qvinligt sinnealg, qvinligt väsende. — 2) Qvinlig veklighet, rädsla. — Äfv. *Qvinnlighet*.
QVINLIGT, adv. Såsom en qvinna. — Äfv. *Qvinnligt*.
QVINNA, f. 1. 1) Person af qvinnokön, isynn. sedan hon kommit till manbar ålder. *Män* och *q-nor*. *Ung, gammal q. Gift q. En listig, elak q. Hon vore q. att försvara sig*, i stånd att ... — 2) Brukas någon gång äfv. i samma mening som hustru.
QVINNFOLK, n. 3. 1) Fullväxt qvinnö. Brukas mest i fråga om de ringare klasserna. Så t. ex.: *Ett bondqvinnfolk*. — 2) Lösaktig, liderlig qvinna. *Han lever med q.* — Ss. *Qvinnfolksarbete*, *-skläder*, *-sprat*, *-ssqvaller*, *-ströja*. — Skrifves äfv. *Qvinsfolk*.
QVINNFOLKSKARL, m. 2. Se *Fruentimmerskarl*.
QVINNFOLKSNARR, m. 2. En, som springer efter alla qvinnfolk.
QVINNKÖN eller **QVINNOKÖN**, n. 3. Det qvinliga könet.
QVINNLIG, m. fl., se *Qvinlig*, m. fl.
QVINNO, i sammansättningar, har samma betydelse som Qvinlig, qvinnors, t. ex.: *Qvinnansigte*, *-arbete*, *-bild*, *-bröst*, *-kläder*, *-list*, *-skrud*, m. fl.
QVINNOBLYGD, f. 3. Se *Blygd*, 2.
QVINNOFADDER, f. 2. pl. — *faddrar*. Fadder af qvinnkö.
QVINNOFRID, m. sing. Den af Birger Jarls fridslagar, som förbjöd qvinnors våldsamma bortförande, vare sig ifrån hus eller brudfärd.
QVINNOHAT, n. sing. Hat till qvinnor.
QVINNOHATARE, m. 3. En, som ej tål qvinnor.

QVINNOKÖN, se *Qvinnkö*.
QVINNOLINIE, f. 3. Den qvinliga sidan i slägtskap. Brukas mest i uttrycket: *På q-en*.
QVINNOMJÖLK, f. sing. Mjolk af qvinnobröst.
QVINNOREGERING, f. 2. Regering, som föres af en qvinna.
QVINNOSADEL, se *Qvinnssadel*.
QVINNOSIDA, f. 1. 1) Den sida, som tillhör qvinnorna. *Q-n i kyrkan*. — 2) *På q-n*, på qvinnolinien.
QVINNSLEM, m. 2. pl. — *lemmar*. Se *Blygd*, 2. — Skrifves äfv. *Qvinslem*.
QVINNSPERSON, m. 3. Qvinna. Brukas mest i fråga om de ringare klasserna. — Äfv. *Qvinsperson*.
QVINNSSADEL, m. 2. pl. — *sadlar*. Sadel, inrättad för qvinnor. Kallas äfv. *Tvärsadel*. — Skrifves äfv. *Qvinsssadel*.
QVINSK, a. 2. (fam.) 1) Lik en qvinna, qvinlig. — 2) Som tycker om qvinnfolkssällskap. — Skrifves äfv. *Qvinsksk*.
QVINQVENUUM, qvinnqvännium, n. 3. pl. — *ier*. (lat. *Quinquennium*, af *Quingue*, fem, och *Annus*, år) Tid af fem år.
QVINT, qvint, m. 3. (af lat. *Quintus*, femte) 1) (i musik) Femte tonen ifrån grundtonen. — 2) Finaste strängen på en violin. — 3) Femte ställningen vid fäktning. — 4) (i piketspel) Fem på hvarandra följande kort af samma färg.
QVINTA, qvintta, f. 1. Femte klassen i en skola.
QVINTAL, qvinttal, m. 3. Se *Centner*.
QVINTAN, qvinttan, m. 3. Skolgosse i femte klassen.
QVINTERN, qvinttärn, m. 3. Högsta vinsten på lotteri, då alla fem numrorna på en lottsedel utkomma i en dragning.
QVINTESSENS, qvinttässäns ell. qvinttässänngs, m. 3. (fr. *Quintessence*, af lat. *Quinta essentia*) 1) Den genom distillering utdragna finaste delen af något. — 2) (fig.) Det finaste, bästa, kraften, musten, mergen af något. [-essans.]
QVINTETT, qvinttät, m. 3. (lat. *Quintetto*) Femstämmigt musik- eller sångstykke.
QVINTILLERA, v. n. 1. (skämtv.) Drilla. — *Qvintillerande*, n. 4. o. *Qvintillering*, f. 2.
QVINTIN, qvinttinn, n. 3. Vigt af $\frac{1}{4}$ dels lod.
QVISSLA, f. 1. Liten blemma.
QVISSLIG, a. 2. Som har blemmor.
QVIST, m. 2. 1) Böjlig smågren. Ny stam med blad, som utskjuter ur en trädknopp. *Torr q.* (Fig. fam.) *Han kommer aldrig mer på grön q.*, kommer aldrig mer till lycka, välstånd, — 2) Ett slags fordom brukligt belägringsmaskin, hvarmed stöttes hål på murar.
QVISTA, v. a. 1. Borthugga öfverflödiga grenar och qvistar ifrån ett träd. *Q. af, bort, se Afqvista*. — *Qvistande*, n. 4.
QVISTA, v. n. 1. (pop. o. fam.) Springa, löpa. *Q. efter en*. *Q. af, bort*. — *Syn.* Se *Springa*. — *Qvistande*, n. 4.
QVISTBRO, f. 2. Väg öfver sank mark, med underlag af grenar och ris.
QVISTIG, a. 2. 1) Full af qvistar eller qvistknölar. *Q-t bräde, trä*. — 2) (fig. fam.) Se *Kinzig*, 2. *Ett q-t göra*.
QVISTIGHET, f. 3. Egenskapen att vara qvistig.
QVISTKNÖL, m. 2. Knöl på en trädstam